

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK --

Tízmilliárd a megváltozott munkaképességűek támogatására

Czibere Károly: Az elsődleges munkaerőpiacon lévő cégeket segítik

Több százezer embert érint a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásának támogatása, amelyre két éven keresztül tízmilliárd forintot fordít a kormány - közölte Czibere Károly, az Emberi Erőforrások Minisztériuma szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára.

Mint mondta, 2010-ben hétszázezer ember volt megváltozott munkaképességű és tizennyolc százalékukat foglalkoztatták, de az elmúlt öt évben kibővítették a támogatotti kört és harminc százalékra emelkedett a foglalkoztatottak száma.

Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy több feladatot is el kell még végezni, a mostani támogatással az a céljuk, hogy az elsődleges munkaerőpiacon lévő cégeket segítsék, erre tízmilliárd forintot ad a kormány két éven keresztül. A vállalkozások ezt a pénzt a foglalkoztatást segítő szolgáltatásokra is költhetik.

forrás: magyarhirlap.hu

Segély helyett érdemi segítség kell

Harmincötmilliárdos program a rászoruló családok helyzetének javítására

Elsősorban étkeztetésre, de a hátrányos helyzetű gyermekek szocializációjára és iskoláztatására is jut majd forrás annak az operatív programnak a keretében, melyre mintegy harmincötmilliárd jut. Ennek keretében támogatják továbbá a hajléktalanokat is.
iskolás gyermekek 20151026Az iskolás gyermekek támogatása kiemelt feladat (Fotó: Horváth Péter Gyula)

A rendszeres étkeztetésre kívánja helyezni a hangsúlyt a kormány a Rászoruló Személyeket Támogató Operatív Programban, ez indokolja a hosszú előkészítést – derül ki Rétvári Bence Emmi-államtitkár parlamenti válaszából, melyet szocialista azonnali kérdésre adott a napokban. Megírtuk, a Brüsszel által már tavaly jóváhagyott, jórészt uniós forrásból megvalósuló kezdeményezésre mintegy harmincötmilliárd forint jut.

Rétvári indoklása szerint a korábban adott élelmiszer csupán segély volt, ehelyett az érdemi segítséget szeretnék előtérbe helyezni. Vagyis a tervezett program a szegény, gyermekes

családoknak kiosztásra kerülő élelmiszersegély mellett a gyermekek szocializációjához, iskoláztatásához, öltöztetéséhez és tisztálkodásához szükséges alapvető fogyasztási cikkek is biztosítana. Az elsődleges célcsoport a „0–3 éves korú, rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermekek, illetve családjaik, továbbá azon várandós anyák alkotják, akiknek van gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermekük, vagy olyan, az első gyermeküket váró édesanyák, akik lakásfenntartási támogatásban részesülő háztartásban élnek”.

Rétvári szerint a másik célcsoportot a szociálisan rászoruló megváltozott munkaképességű, valamint rendkívül alacsony jövedelmű, időskorú személyek alkotják. A Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal, mint az egyetlen szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi területen működő háttérintézmény megfelel az operatív programban a fő kedvezményezettrel szemben támasztott követelményeknek – jegyezte meg az államtitkár.

Köpeczi-Bócz Tamás uniós fejlesztéspolitikáért felelős államtitkár arról beszélt lapunknak, hogy a fedél nélküliek támogatására is jutna forrás a projekt keretében, sőt a hajléktalanokat, közterületen élőket segítő részhez kapcsolódó rendeletek szerinte már meg is születtek, az egyeztetések zajlanak, mindezt a Hajléktalanokért Közalapítvány végzi. Fontos cél, hogy egyben a reménytelennek tűnő helyzetből való kitörés lehetőségét is megalapozzák a projekt során.

forrás: magyarhirlap.hu

Betegen is megdolgoznának a pénzükért

Állást keres sok megváltozott munkaképességű, a rehabilitációs járadék nagyon kevés. Vannak, akik nem is kapnak egyetlen forintot sem. Munkalehetőség azonban nem sok akad, főleg a kistélepüléseken.

Nagymágocson mintegy 100 megváltozott munkaképességű ember él. Az önkormányzat próbál nekik munkalehetőséget szerezni.

– A többség 30 ezer forint körüli rehabilitációs járadékot kap. Ebből nem lehet megélni. Sokan kerestek fel azért, hogy megkérdezzék, esetleg az önkormányzat tudna-e segíteni – mondja Szebellédi Endre polgármester. – Szeretnének 4 órában, az egészségi állapotuknak megfelelő munkát végezni. Több olyan céggel is felvettük a kapcsolatot, amelyek megváltozott munkaképességűeket foglalkoztatnak. Önkormányzatunk akár ingyen is biztosítana helyiséget vagy épületet a munkához. Sajnos eddig nem jártunk sikerrel. Azt a választ kaptuk a cégektől, hogy jönnének, ha lenne olyan program, ami bértámogatást nyújt. A megváltozott munkaképességűek által előállított termékek értékesítéséből ugyanis nem tudják kigazdálkodni a bért.

A nagymágocsi Kiss Ferencné 42 százalékos „rokkant”. Mozgásszervi, ízületi és pajzsmirigybetegségei vannak. – Tizenöt éven keresztül ápoltam a súlyos beteg kisfiam, aki 2010-ben hunyt el. Az a másfél évtized, amíg az életéért küzdöttünk, nemcsak lelkileg viselt meg, hanem testileg is. A halála után jöttek elő a problémák, szépen sorban – fogalmaz az asszony. – Mivel a gyermekem betegsége alatt nem dolgoztam, így munkaviszonyt sem tudtam igazolni. Az otthonápolás nem számít annak, így nem lettem jogosult a rehabilitációs

támogatásra, nem kaptam egy fillért sem – osztja meg a gondját Kiss Ferencné, aki három évvel ezelőtt munkát talált egy megváltozott munkaképességűeket foglalkoztató szentesi üzemben, ahol 7 hónapot dolgozott. Mivel a betegsége súlyosbodott, táppénzre került, a cég pedig nem hosszabbította meg a szerződését. Most az önkormányzatnál dolgozik közmunkásként, de ez a lehetőség véges. A fizikai munka is egyre nehezebben megy az asszonynak. Ő is nagyon szeretné, ha egy megváltoztatott munkaképességűeket foglalkoztató cég Nagymágocsra jönne. – Gyalogolni már nem tudok, buszozni sem. A boltba is biciklivel járok, az még megy. Ezért lenne jó, ha helyben lehetne dolgozni. Ha a közmunkának vége, itt maradok megint pénz nélkül.

Pitvaroson a makói kistérségi társulás uniós pályázata révén néhány hónapig 5 megváltozott munkaképességű lakost foglalkoztathatott az önkormányzat.

– Volt, aki a konyhán dolgozott. A mozgásszervi problémái miatt olyan feladatokat kapott, amelyeket főként ülve is el tudott végezni. A másik foglalkoztatott egy többgyermekes családapa volt, aki villanyszerelői munkát végzett. Ő jelenleg részmunkaidős közfoglalkoztatott. A rehabilitációs járadékból nem tudná eltartani a gyermekeit, hiszen a felesége is alacsony keresetű. Van egy siketnéma közfoglalkoztatottunk is, aki 6 órában dolgozik az önkormányzatnál. Önkormányzatunk igyekszik mindent megtenni a megváltozott munkaképességű emberekért – vázolta Radó Tibor, Pitvaros polgármestere. – Polgármesterként az az elvem, hogy ne segílyt, hanem munkát biztosítsunk, akinek csak lehet. A megváltozott munkaképességű embertársainknak is próbálunk segíteni, amiben lehet. Az önkormányzat, ha kell, átcsoportosít helyeket, beszerez gépeket. Egyet nem tudtunk, a munkabér fizetését magunkra vállalni. Reméljük, a Széchenyi Terven belül lesznek majd olyan pályázatok, amelyek erre a területre is fordítanak forrásokat.

forrás: delmagyar.hu

Egy asszony, aki nem félt mindent elmondani

Tenki Réka nagy visszatérése

Péterfy-Novák Éva majd minden orvostól azt a diagnózist kapta, hogy kislánya a születés során lett súlyosan mentálisan sérült. 30 évet várt, hogy kendőzetlen őszinteséggel megírja a kislányával eltöltött hét évét. A megrázó történet most a színpadon is életre kelt Tenki Réka kiváló játékában. A színésznő kislánya születése után ezzel a darabbal tért vissza a színpadra.

Tavaly szeptemberben jelent meg Péterfy-Novák Éva Egyasszony című felkavaró életregénye, melyet most a Jurányi Inkubátorház egyszemélyes drámaként mutatott be.

A szerző saját történetét írta meg: fiatal vidéki, ahogy ő fogalmaz „proli” lány volt a 80-as években, akinek mozgás- és értelmi fogyatékos gyermeke született. Férje bántalmazta, második gyermekét holtan kellett a világra hoznia. Aztán jött egy pont, amikor úgy döntött, vált, és bátor döntése következtében új életet kezdett egy másik férfi oldalán és született két egészséges gyermeke. Ma boldog családanya.

Az asszony majd minden orvostól azt a diagnózist kapta, hogy kislánya a születés során lett súlyosan sérült. A kislány hét évet élhetett csupán, édesanyja pedig harminc évvel a történetek

után döntött úgy, hogy blogbejegyzésekben megírja együtt töltött éveiket. Írásaiból könyv született, a kötetből pedig színházi előadás.

A most bemutatott 70 perces darab díszlete kórházi váróból ismert székek, rendelőben látható textilparaván, neonlámpa, kockás padlózat és egy szekrény. Ebben a térben meséli el Tenki Réka Péterfy-Novák Éva történetét, mely nemcsak a Kádár-kori egészségügyről, a családon belüli erőszakról ad fájdalmasan reális képet, hanem emléket állít beteg kislányának, Zsuzsinak és megmutatja egy humorral és egészséges élni akarással bíró nő újrakezdését is.

Tenki magával ragadó az egyszerű, ugyanakkor józan eszű fiatal anya szerepében, aki jólneveltsége miatt nem ellenkezik a popsipaskoló, teniszmeccsre készülő érdektelen szülészorzossal, ugyanakkor a később a beteg gyermekéért és saját magáért kiálló felnőtt nőt is remekül formálja meg.

Péterfy-Novák semmit nem elhallgatva, nem megszépítve mutatja meg a veszteség utáni továbblépés és az elfogadás folyamatát. Gördülékeny stílusú regénye a színpadon is remekül működik Tasnádi István munkájának köszönhetően.

Paczolay Béla rendező így fogalmazott a darabról: „Elgondolkodtatott, hogy milyen szörnyű csapásokat mért a sors erre a miskolci lányra, és mégis olyan életszeretet árad belőle, ami mindannyiunknak példát mutathat. Az az üzenet ragadott meg, hogy soha nem szabad feladni.”

Tenki Réka is hasonlóan látja Péterfy-Novák művét: az fogalmazódott meg bennem, hogy azért kell megcsinálni, mert minden szörnyűség ellenére az életigenlésről szól. Segítséget nyújthat sok olyan embernek, akik maguk is súlyos helyzetben vannak, és nem tudnak kilépni belőle. Belülről nagyon nehéz látni, hogy milyen kevés kellene a változtatáshoz.

És valóban. Az előadásban a minden percben ügyelés, aggodás, ápolás és küzdés utáni élniakarás, a remény és a szeretet oly erővel hat a nézőre, hogy a darab végén jó fél perc is eltelik, mire a néző tapsra meri emelni a kezét.

Egyasszony, Jurányi Inkubátorház, FÜGE és Orlai Produkció

Rendező: Paczolay Béla

forrás: valasz.hu

[Eladják, amijük van, utána vége mindennek. Bele se gondolnak, mi lesz a lakókkal...](#)

Tibor, a súlyosan fogyatékos kisgyerek életében az egyetlen örömet az jelentette, ha édesanyjával lehet. Péntekenként, amikor az intézetben várta anyukája érkezését, le-fel száguldozott négykézláb, a boldogság hangjait hallatta. Egyik ilyen nap a gondozója azt mondta neki, hogy most hétvégén nem jönnek érte. A kisfiú egész délelőtt a sarokban nyüszített. Amíg meg nem érkezett érte az édesanyja. Merthogy a gondozója megviccelte a gyereket...

A csömöri rehabilitációs otthon olyan, mint egy kis falu, ahol mindenki figyel a másokra, mégis megvan a szabadsága

– Tudja, honnan tudom mindezt? – kérdezi az immár majd’ negyvenéves Tibor édesanyja, Szekeres Erzsébet még ma is elfúló hangon. – Maga a gondozó mesélte el nekem. Ezzel a történettel és jó néhány hasonlóval indult el Erzsébet harmincéves küzdelme, amelynek tétje, hogy több száz fogyatékos ember, köztük fia, a lehető legteljesebb életet élje: dolgozzon, családot alapítson, tiszteletben tartott magánélete, érzései lehessenek. Szerető, biztonságos és főleg szabad környezetben. Mert akkoriban, Tibor gyermekkorában, a nyolcvanas évek derekán esélye sem volt mindezekre annak, aki fogyatékosként évtizedeket élt mamutintézmények mélyén, méltatlan körülmények között. És ma is igen kevés olyan hely akad, amilyen a Szekeres Erzsébet által létrehozott Csömöri Rehabilitációs Központ. Innen nincs hova menni...

Ezek a leghumánusabb, főleg szülők által felépített civil intézmények most nagyon bizonytalan helyzetbe kerültek, mert a legkülönbözőbb, egymásnak ellentétes információk jelennek meg. A Szociális Menedzser ez év tavaszi száma arról írt, hogy „az elképzelések szerint a szociális ellátórendszer intézményeinek 60 százaléka landolna a katolikus egyháznál, 30 a reformátusoknál, a maradék 10-en a további felekezetek osztoznának”, az MTI augusztus végi közleménye szerint viszont Czibere Károly államtitkár azt mondta, hogy ha arra lehetőség lesz, akkor 2017-től egy új finanszírozási rendszer váltaná fel a pályázatit. Ez folyamatos támogatást jelentene, s ez kiszámíthatóbbá tenné a működést. A civil szociális otthonok a működési költség 30 százalékát kapják az államtól mint normatív támogatást. Ezzel szemben az állam által működtetett intézmények működési költségeit az állam 100 százalékra kiegészíti, az egyházi otthonok pedig 171,5 százalék normatív támogatást kapnak. – A lakók által fizetett gondozási díj, a jövedelmük 80 százaléka a bérköltségekre épphogy elegendő. Hónapról hónapra élünk, múltkor kikapcsolták a gázt. Évek óta adogatjuk el, amink

van, az értékesíthető ingatlanjaink elfogytak, most a járműparkunktól kell megválnunk, utána vége mindennek. Bele se gondolunk, mi lesz a lakókkal...

A helyzet tavasszal tovább romlott. Senki nem hívta fel a figyelmüket egy jogszabályi változásra, a költségvetést böngészve jöttek rá, hogy bizonyos ellátottaknál változik a foglalkoztatás támogatása – ez akár az intézmény bezárását eredményezheti. A kis tetőtéri lakásban most még önfeledten legózó Pisti és Tünde nevelőintézetbe, szüleik pedig az utcára kerülhetnek. Pedig nagy utat tettek meg, és sok kő mozdult meg, hogy együtt lehessenek ezek a családok. Pisti szülei gondnokság alatt álló, enyhén szellemi fogyatékos és súlyosan traumatizált fiatalok, akik állami gondozottként nőttek fel, és amikor kiderült, gyereket várnak, egyértelművé tették számukra, hogy nem tarthatják meg a babájukat. Szerencséjükre történetük eljutott Erzsihez, akit arról ismernek a szociális területen, hogy ha széthulló családról, méltatlan helyzetbe kerülő fogyatékos emberekről van szó, nem ismer lehetetlent. Örökké telített intézményében nemcsak helyet szorít nekik, de egész életüket próbálja megoldani.

Minden eset más, minden eset különös kreativitást és még több elszántságot követel. Ha államosítják az intézményt, pont ez a személyes, elhivatott segítő szándék tűnik el. Erzsi ez esetben a szülők – Erika és Roland – mellé keresett egy hivatásos „nagyamát”, Jutka nénit, akivel az intézmény egyik nagyobb apartmanjába költözhetett a család. Így a gyámügy is engedélyezte, hogy velük maradjon a kisfiú. Az elmúlt években a teljesen egészséges gyerek szépen fejlődött, a szülők sajnos szétmentek, de dolgoznak az intézmény foglalkoztatójában, és az édesapa a szemben lévő apartmanba költözhetett, hogy közel legyen a kisfiához. A „nagy” nyugdíjba ment, most Ági vigyáz a különös családra, Pistire és a szüleire is, akik jó minták hiányában nem tudnák még megfelelően nevelni a gyereküket, így azonban esélyt kapnak arra, hogy idővel beletanuljanak.

Mostanában minden délelőtt vendége van a kisfiúnak: Tünde, a másfél éves kislány, akinek enyhén szellemi fogyatékos édesanyja és édesapja az utcán, hajléktalanként várta a kislány érkezését – bár velük is közölték, hogy elveszik majd tőlük a gyereküket. Erzsi segítségével „csak” két hetet töltöttek külön, azóta szó szerint nem engedik el egymást anya és lánya. Tündét azért hozzák el délelőttönként Pistihez, hogy legalább pár órára elszakadjon az édesanyjától, a folyton karban lévő, egyébként egészségesen fejlődő gyerekekkel ne legyen majd gond a bölcsődében.

Tündén és Pistin kívül 16 gyerek született ide, mindannyian fogyatékos szülők egészséges gyermekei. Legtöbbjük meg sem születhetett volna az Erzsi által létrehozott Összefogás Rehabilitációs Kht. és az Egyenlő Esélyekért Alapítvány teremtette otthon nélkül, a többiekre pedig az állami gondozás várt volna. Ma még a több apartmanházból, buja kertből, közösségi helyiségekből, kis üzemből álló hangulatos komplexum ösvényein anyukák tolják a babakocsit, gyerekek szaladgálnak, idős párok sétálnak, az út menti veteményesben pedig további lakók serénykednek, szívélyes köszönések, kedves párbeszéd hallatszanak.

Az egyik műhelyben csípjük el Krisztit, a testi fogyatékos lányt, akinek óriási fordulatot jelentett az életében, hogy beköltözhetett az intézménybe. A nő számos intézetet megjárta már az ország területén, utolsó helyén, egy pécsi szociális időotthonban borzasztóan érezte magát.

– Ez a csömöri az egyetlen igazán szabad intézmény az országban, azért akartam ide jönni. Mindenhol szellemi sérültekkel vagy idősekkel voltam teljesen összezárva, évtizedekig csak vegetáltam – vallja be Kriszti, aki minduntalan párjára, Vilmosra tereli a szót, és hogy mennyire büszke az épnék született, szklerózis multiplex betegségben szenvedő férfira. Kihívjuk Vilmost a bontóműhelyből, aki párja mellé gurul, és egymás kezét fogva mesélik el, hogy máshol nem lett volna esélyük találkozni, együtt élni. És hogy innen nekik nincs hova menniük.

Ahogy az idősebb párnak, Gabriellának és Jánosnak sem. A szellemi fogyatékos nő és férfi sok éven át egy vidéki mamutintézményben lakott, mint mondják, méltatlan körülmények között, ahol csúnyán beszéltek velük a gondozók. Itt nagyon emberségesek. Állandó egészségügyi felügyelet alatt állnak, az apartmanházakban nyolc lakáshoz tartozik a közös nappaliban örökdő, váltásban dolgozó három gondozó, akik mindenben segítenek a lakóknak, különösen azoknak a súlyosan sérült betegeknek, akik a szobájukat se nagyon tudják elhagyni. Sok különböző állapotú ember él itt egymás mellett, biztonságos szabadságban, mindenkinek egyéni mozgástér jut. Ki tudja, meddig...

forrás: szabadfold.hu

A betegekkel is törődik az egyesület

Egymás után kétszer is felbukkant a Veled is törődünk Paks Egyesület neve: egy négygyermekes anyát fontos gyógyászati eszközhöz segítettek, később százával tanították a gyerekeket újraélesztésre.

Alapszabályában rögzített célja a Veled is törődünk Egyesületnek, hogy gyerekek, idősek, szenvedélybetegek, fogyatékos és rákos betegek körülményein javítson. Feladatai között szerepel a paksi lakosok testi-lelki egészségének védelme, az egészségmegőrzéshez szükséges eszközök nyújtása. Éppen ezért volt számukra evidencia, hogy segítenek, amikor Alpekné Kertész Beatrix problémájáról értesültek. Az asszony, akinek négy gyermeke van, egy – laikus számára legalább is – titokzatosnak tűnő betegséggel küszködik. Az alvási apnoe alvászavar, lényege, hogy a légzés alvás közben időről időre abbamarad. Mint az asszony meséli, férje ritkán van otthon, vidéken dolgozik, kéthetente, hétvégén jár haza. A négy gyerekről való gondoskodás terhe Beatrix vállát nyomja. Miközben erről beszél, a két kisebb, a 9 éves Rebeka és a 10 éves Marcell van otthon, még két fiú van, Dani 14 lesz, Máté 15, ő már Tamásiban tanul hegesztőnek, míg a többiek Pakson járnak iskolába. Amióta megszülettek, édesanyjuk nem dolgozik, éppen ezért az alvászavar tüneteinek enyhítésére szolgáló drága készülék megvásárlása elérhetetlennek tűnt számukra. Beatrixnál másfél éve jelentkeztek először a tünetek. Mindig fáradt, aluszékony volt, napközben is rendre elaludt, volt rá példa, amikor állva, főzés közben bóbiskolt el. A családorvos Pécsre, az alvás ambulanciára küldte, hogy az okokat kiderítsék. Itt műszeres vizsgálattal állapították meg a diagnózist.

– Azt mondták, alvási apnoe, ez azt jelenti, hogy amikor fekszem, a garat összetapad, nem megy át a levegő, én nem veszem észre – mesélte. Mint mondta, a légzést segítő készülék ára több mint 320 ezer forint, ami számukra elérhetetlen volt. A Veled is törődünk Paks Egyesület karolta fel és segítette hozzá a nélkülözhetetlen készülékhez. – Nem túl sok reményt fűztem hozzá, hogy kapok segítséget, de úgy gondoltam, megpróbálom. Ez nem veszélytelen betegség, előfordulhatott volna, hogy nem ébredek fel – fűzte hozzá Beatrix.

Kávási Brigitta elnök számolt be arról, hogy a város önkormányzata és az MVM Paksi Atomerőmű Zrt. is támogatta pályázatukat, így a betegnek csupán az összeg töredékét kellett előteremteni.

A készülék – amelynek használatát az asszony be is mutatta – körülbelül két hete érkezett meg. Ő maga nem is figyelte meg a jótékony hatását, de a gyerekek már az első használat másnapján látták a változást. – Anya, ma nem aludtál el – mondták.

Beatrix időközben munkához is jutott, Tolnán, egy autóalkatrész gyártással foglalkozó cégnél gyártósori összeszerelő. Azt mondja, nincs is szoros összefüggés a munkavállalás és egészségügyi problémája megoldása között, de addig, amíg úton-útfélen elnyomta az álom, kevés esélye lett volna elhelyezkedni.

Idén új lendületet vett az egyesület

A Veled is törődünk Paks Egyesület 2015. januárjában alakult újjá. A tizenöt tag többsége egészségügyi, szociális területen dolgozik aktívan, odaadással. Céljuk, hogy a segíteni tudókat és segítségre szorulókat összehozzák az odafordulás, az egymásra figyelés mottóját követve. Az emberek önkéntességére, érzékenységére akarnak építeni. – Ma már nem működnek a többgenerációs családok, ezért fontos, hogy mindenki figyeljen a környezetében élőkre. Szeretnénk elérni, hogy mindenki tisztában legyen azzal, hogy ez nem karitatív tevékenység, hanem az élet természetes velejárója – fogalmazott Kávási Brigitta elnök.

Életmentésre tanítják a gyerekeket

Gyerekeket tanít játékos formában az újraélesztésre a TEVAgy a Hős! program, amely a Veled is törődünk Paks Egyesület meghívására paksi iskolákban is vendégeskedik. Elsőként a Bezerédj Általános Iskola diákjai ismerhették meg a „hősképző” kezdeményezést, amelyet két mentős, Klupács Péter és Mészáros Zalán dolgozott ki. Meghívásuk Farkas Edina családorvosnak, az egyesület tagjának köszönhető, aki azt mondta, elszomorító, hogy hazánkban ezerből csupán 17 ember tudja, mit kell tenni, ha valaki rosszul lesz és megáll a szíve, pedig az újraélesztés technikája 15 perc alatt megtanulható egy labdán.

forrás: teol.hu

Hogyan szerezzünk vastüdőt forradalomban?

1956 a levegővételtől, a görcsölő izmokról, a túlélésről, a segítségről is szólt, a beteg gyerekeknél különösen. A forradalom napjaiban az ötvenes évek szörnyű járványa is felütötte fejét az országban, ez az október a gyermekbénulás elleni küzdelmet is jelentette. A paralízis történetében kicsiben az egész hidegháborús politika is benne van, és annak az ellentéte is: miért oltottak be az amerikaiak 70 millió szovjet alattvalót?

1956 az ötvenes évek rettegett betegségében szenvedő gyerekeknek is forradalmi ígéreteket hordozott. A gyermekbénulás-járványokban sok ezren fertőződtek meg addigra, a forradalom kevés meghagyott vívmányainak egyike az ő helyzetükben hozott javulást. A Rózsadombon november első napjaiban nekik hoztak létre speciális utókezelő kórházat, és már a szovjet csapatok bevonulása közben elkezdték ide átszállítani az idegsorvadásban szenvedő, többnyire mozgássérült, sokszor légzési problémákkal küzdő gyerekeket.

A paralízises gyerekeket kezelő új kórház erős szimbolikával a [Rákosi Mátyás Gyermekotthon](#) helyére költözött, ami pedig néhány évvel korábban az itt álló villák elrekvirálásával jött létre, hogy a pártalkalmazottak és „vezető funkcióban lévő elvtársak” gyerekeinek óvodájaként mentesítse a szocializmus építésén fáradozó szülőket az új embertípus jelentette hétköznapi nyűgöktől. Az önálló Heine-Medines (ez a gyermekbénulással járó kór hivatalos megnevezése) intézményért akkor már évek óta küzdött Lukács László doktor, akinek végül Nagy Imrénél sikerült kijárnia az új kórházat. A forradalmi intézmény háborús körülmények között született: miután a harcokban kilőtték az egy szem mentőautójukat, a László Kórházból egy mosoda ruháskosaraiban szállították át a gyerekeket.

Vastüdő az éterből

Az, hogy a rózsadombi utókezelő legalább néhány évig megmaradhatott [‘56 után is](#), annak is köszönhető, hogy a gyermekbénulás igazi közügy volt az időszakban. Új és eléggé ismeretlen betegségnek számított, mely mindenhol felütötte a fejét, nem válogatott szegény és gazdag között, és sok bizonytalanság volt körülötte: bár a vírusfertőzés már valószínűnek látszott, olyanokat is mondtak, hogy talán a legyek okozhatják, meg hogy a biztonság kedvéért ne szaladgáljon túl sokat a gyerek.

[A rozik nem fértek bele a szocialista ideológiába](#)

A gyerekeparalízises betegek az 56-os forradalom egyik meghagyott vívmányaként volt ÁVH-s épületekbe költözhetek. A ma már ismeretlen járvány túlélőiért törvényjavaslat született, de elbukott. Nem fértek bele a szocializmusba [Tovább](#)

Az elsősorban a gyerekekre lecsapó, rossz esetben életre szóló fogyatékossgot okozó kór érthető félelmet keltett világszerte, amire a kommunista népesedési politika, a jövő nemzedékekbe vetett hit ideológiája nálunk még rá is erősített. Mindezt [Vargha Dórától](#), a University of London hidegháborús időszak járványügyet kutató magyar történészétől tudjuk. Dóra [édesapja](#) maga is az akkori paralízisben betegedett meg; lánya most a téma egyik nemzetközileg kiemelkedő kutatója.

Fotó: Vargha Dóra / Családi archívum

Mint mondja, egy-egy nagyobb magyarországi járványban (1952-ben detektálták az első tömeges megbetegedésekkel járó) akár 2000-en is megfertőződhetnek, ilyenkor az újság naponta írta meg, hol mutatkozik a legnagyobb veszély. Bár a szokásos hírek akadoztak, erről számolhattak be '56 októberében is: ekkor a járványhelyzet az északkeleti megyékben volt a leginkább akut, a helyzetet a súlyos ellátási problémák továbbfokozták.

Ráadásul a forradalom napjaiban a debreceni kórházban eltört a vastüdő. Az ideggörcsöket okozó paralízis légzésbénuláshoz vezethet, ezt ekkoriban csak azzal a böhöm légzőkamrával tudtak kezelni, amiből csak a nyak és a fej lógott ki; ha nincs használható vastüdő, az valódi életveszélyt jelent. A problémát a forradalom legfontosabb médiuma, a rádió segítette megoldani: a Kossuthon bemondott üzenetet, miszerint azonnal szükség van valahonnan Európából egy működőképes szerkezetre, a Szabad Európa is átvette, és bár ekkor más országokban is járványhelyzet volt, a nyugatnémet Vöröskeresztől végül sikerült megszerezni egy használható készüléket.

A német vastüdőt szállító repülő azonban Debrecenben nem tudott leszállni, az ottani reptér a forradalom miatt nem volt kivilágítva. Végül Miskolcon rádióamatőrök üzenetein keresztül sikerült megszervezni, hogy ott kivilágítsák a leszállópályát - a vastüdő pedig szerencsésen eljutott a beteg gyerekekhez.

Államilag támogatott oltásposta

Ugyanezekben a napokban egy magyar orvosküldöttség Koppenhágából próbált meg hazatérni. Bár a következő hetekben magyarok százezrei indultak Nyugat felé, Koch Sándor virológus kollégáival az ellenkező irányba tartott, és két hét után meg is érkeztek az akkor már szovjet páncélosokkal teli országba. Azt, hogy miért jöttek haza, később hazafias okokkal magyarázták: az orvosdelegáció Dániában a gyermekbénulás elleni vakcina előállítását tanulmányozta.

A vakcina létfontosságú kérdés volt: egy évvel korábban, 1955-ben érkezett a hír az Egyesült Államokból, hogy Jonas Salknak sikerült kifejlesztenie a vakcinát, amit villámgyorsan — Amerikában állítólag mindössze két óra alatt — jóvá is hagytak, az oltóanyag gyártása pedig ezután hamarosan több országban elkezdődött.

Fotó: Al Fenn

A következő években a magyar közegészségügy legfontosabb kérdése volt, hogy hogyan lehetne minél gyorsabban beoltani a magyar gyerekeket. Az oltóanyag annyira prioritás volt, hogy ebben az ügyben még a disszidensektől kapott csomagok is kivételt képeztek. 1957 nyarán az Egészségügyi Minisztérium közleményben tudatta mindazokkal, akik külföldön élő családtagjaik és ismerőseik révén szeretnének Salk vakcinához jutni, hogy a gyógyszert tartalmazó csomagok elsőbbséget élveznek a vámon; az oltóanyag máskülönben megromlott volna.

A gyermekbénulás elleni küzdelem máskor is erősebbnek bizonyult a szokásos ideológiai szembenállásoknál. Miközben az Egyesült Államok a forradalmat eltipró rezsimnek kijáró módon kezelte Kádárékat, a gyerekek érdekében folyamatos együttműködés alakult ki a keleti és a nyugati blokk között, és ebből Magyarország sem maradt ki. Kádárék előbb Észak-Amerikából importáltak oltóanyagot, majd 1959 elején beindult a magyarországi előállítás is az amerikai metódus alapján.

Ekkor azonban a Salk vakcina híre már korántsem volt makulátlan. A különféle egészségügyi becslések szerint az oltóanyag csak 60-85 százalékos védelemmel jelentett, de igazi sokkot az amerikai oltástörténet egyik legsúlyosabb hibája okozott. A „[Cutter incidensként](#)” emlegetett esetben az egyik kaliforniai gyártónál 120 ezer vakcina véletlenül élő polio vírusokat tartalmazott; sok gyereket a rossz védőoltás fertőzött meg — emiatt tízen meghaltak és sokan paralízissel élhettek csak tovább.

Zdráosztvujtye, beolthatunk 70 millió gyereket?

Salk fő szakmai riválisa, Albert Sabin szintén intenzív kutatásokat folytatott a paralízis megelőzésével kapcsolatban. Ő egy szájon át bevehető másik vakcinán dolgozott, mely végül egy grandiózus kelet-nyugati együttműködés eredményeként össze is jött, és a gyermekbénulás globális legyőzését jelentette. Bár a történetnek a tudományos vetélkedésként

leírható része elég közismert, az, hogy ez hogyan illeszkedett a tágabb hidegháborús valóságba, mára nagyrészt elfelejtődött.

A szovjetek már maguk is gyártották a Salk vakcinát, amikor a Csomakov nevű kutatójuk által vezetett delegációjuk találkozott Sabinnal, akinek amúgy is kiterjedt kutatói kapcsolatai voltak a szocialista országokban. Ez teremthette meg a fogadókészséget a szovjeteknél: amikor Amerikában még sehol nem volt Sabin vakcinájának a bejegyzése, a Szovjetunióban teret engedtek a még csak kísérleti szakaszban tartó fejlesztésének. Tesztfázishoz képest igen csak meglepő, hogy 70 millió gyerek és fiatal kapott a Sabin-Csomakov-féle vakcinából, Magyarország szintén az első tesztszörnyök között szerepelt.

Annak ellenére, hogy még az orvoskutatók is bizonytalanok voltak benne, hogy mennyire megbízhatóak a szovjet tesztelés eredményei. Miért adnak az amerikaiak olyan gyógyszert a szocialista országokba, amit otthon nem is használnak? Mennyire jók a szovjet módszerek? Mit kapjanak a magyar gyerekek, amikor éppen egy újabb paralizisjárvány van az országban? — sorolja Vargha Dóra az akkori kétségeket.

A bizonytalanságok között a mai oltásellenesség durvább összeesküvés-elméleteihez hasonlók is felmerültek. Volt olyan magyar szakember, Boda Domokos, aki vezető orosz orvosoktól is hallott olyanokat, hogy az amerikai anyag életveszélyes lehet: ki tudja, talán az imperialisták a szovjet gyerekeket akarják megmérgezni az anyaggal. Nyugaton eközben másfajta félelmek kísérték a kelet-európai eredményeket, kételkedtek benne, hogy a szovjet orvostudomány képes megbízható eredményeket szállítani — többek között ennek köszönhető, hogy az Egyesült Államokban csak sok évvel később hagyták jóvá a Sabin-féle vakcinát.

Utólag van, aki úgy gondolja, talán éppen a parancsuralmi szovjet viszonyok kellettek ahhoz, hogy gyors megoldást találjanak a polio vírusra. Bár az új hatóanyag rapid, politikai rendszereken átívelő kikísérletezése és főleg elfogadása ma biztos nem lenne lehetséges, a közegészségügyi kockázatvállalás ezúttal bejött. Országosan — miután kötelezővé tették és a legtöbb gyereket be is oltották a Salk vakcinával — 1959-ben nálunk vezették be a világon

elsőként az általában kockacukorral beadott Sabin-cseppeket. Az új megbetegedések száma néhány éven belül visszaesett, az utolsó új paralizises megbetegedést a hatvanas évek végén regisztrálták nálunk.

Sabin a betegség elleni sikeres kampányt utólag a nemzetközi együttműködés ritka sikereként aposztrofálta, ugyanezt a szocialista tábor a saját dicsőségeként kezelte, mondván, náluk hamarabb győzték le a betegséget, mint Nyugaton. A dolgok ennyiben visszatértek a normál kerékvágásba: a félelmetes polio vírus elleni küzdelem újra az ideológiai csaták és a győzelmi jelentések terepe lett, a vasfüggönyön átívelő orvosi kooperációk ismét háttérbe szorultak. Ahogy aztán a félelmetes járványok emléke elhalványult, a forradalom kórháza is megszűnt; csak a [több ezer megbetegedett gyerek](#) maradt, akikkel a Kádár-rendszer és a paralizált társadalom nem nagyon tudott mit kezdeni.

forrás: index.hu

Kerekes székes vívó vk - Egy ezüst, két bronz a magyar mérleg a

Egy ezüst- és két bronzérmét szereztek a magyarok a csütörtökről vasárnapig rendezett párizsi kerekes székes vívó világbajnokságon.

A Magyar Paralimpiai Bizottság (MPB) tájékoztatása szerint a Dani Gyöngyi, Hajmási Éva, Krajnyák Zsuzsanna összeállítású törcsapat lett ezüstérmes, míg egyéniben Krajnyák szintén tőrben, Veres Amarilla kardban végzett a harmadik helyen.

A francia fővárosban rendezett viadal is része a riói paralimpiai kvalifikációs sorozatnak, amelynek utolsó állomása jövő tavasszal lesz Egerben.

forrás: inforadio.hu

Az önmagát megműtő Seres István újabb csatája az egészségüggyel

Nem jut az életmentő gyógyszeréhez, emiatt aggódik Seres István nagyatádi rokkantnyugdíjas, aki a nyáron azzal hívta fel magára a figyelmet, hogy megoperálta magát.

[Seres István egy vérrögöt távolított el a lábából](#) házilag, mert már nem bírta tovább a nagy fájdalmakat, és túl hosszúnak találta a kórházi várólistát, amíg kezeléshez jutott volna. Az egészségi állapota most egy régebbi betegsége miatt fordult rosszra.

– Az a helyzet, hogy Hepatitis C-m van, súlyos stádiumban vagyok. Korábban olyan kúrát kaptam kétszer tíz hónapon át, amely mesterséges lázzal irtja a vírust. Tavaly törzskönyveztek egy új gyógyszert, ezt Magyarország is átvette, ami javulást hozhatna. Tabletta, és nem injekció. Márciusban adtuk be az engedélyeztetési kérelmemet az OEP-hez, majd várólistára kerültem – mondta a rokkantnyugdíjas.

A szakorvosa azzal biztatta, hogy három hónapon belül aláírják a kérvényét, de nem történt semmi. A kezelőorvos érdeklődött az OEP-nél, azután az mondta: lehetséges, hogy valahol

elkeverték az iratot. Júniusban újból beadták az engedélyeztetési kérvényt, de ez sem hozott eredményt.

– Hiába kérdezősködtünk, azt a választ kaptuk, hogy még nem tudják, hogy aláírják-e. Az OEP-nél továbbra is ülnek a papíromon. Attól félek, hogy nem kaphatom meg a gyógyszert, pedig az F4-es, vagyis a legsúlyosabb csoportba tartozom – folytatta Seres István. – Ha nem jutok orvossághoz, a májam előbb-utóbb felmondja a szolgálatot, daganatos betegséget is kaphatok. Nem tudom, mi az oka annak, hogy ilyen sokáig várakozni kényszerülök.

Telefonon és e-mailban is kerestük az Országos Egészségügyi Pénztár megyei hivatalát, hogy mi a véleményük Seres István állításairól, de a konkrét ügyben nem akartak nyilatkozni.

forrás: sonline.hu

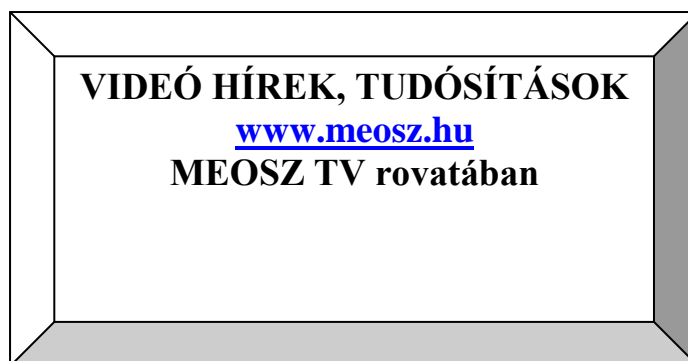
Te összejönne egy kerekesszékes emberrel? - VlogOli kiderítette

VlogOli, a Life.hu vloggere ezen a héten komoly témáról faggatta az utca népét. A legfrissebb Voxpop témája a kerekesszékesekkel élők.

Te összejönne valakivel, aki kerekesszékesekkel közlekedik? Nehéz lenne az életed, ha a szerelmed mozgássérült lenne? Ehhez hasonló kérdéseket szegezett VlogOli az utca embereinek. Szerencsére a legtöbben kifejezetten empatikus választ adtak.

video: <http://www.life.hu/drlife/20151025-vlogoli-kerdezi-az-utca-emberet-a-kerekesszekesekrol.html>

forrás: life.hu

A MEOSZ taggyesületei és partnerei információi
--- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-HÍREK-

"A kutyás terápia fejlesztési lehetőségei óvodásoknál és kisiskolásoknál" c. képzés

A workshopon gyógypedagógusok, pedagógusok és pedagógiai tevékenységet folytató szakemberek szerezhettek ismereteket az állat asszisztált foglalkozásokról.

[Az esemény Facebook oldala.](#)

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

-RENDEZVÉNYEK-

MEOSZ elnökségi ülés

A Szövetség a 2015. évi 8. - soros - elnökségi ülését 2015. november 09-én (hétfő) 10.00 órai kezdettel, a MEOSZ Központ Rádai Sándor termében (1032. Budapest San Marco u. 76.) tartja.

[A meghívó itt letölthető!](#)

Megrendezés dátuma: 2015 november 9.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

•

-MUNKAAJÁNLATOK-

Kintlévőség kezelő referens (Debrecen)

Jelige: "KKR"

Feladatok:

- Kintlévőség kezelés a verseny tömeges szegmensben (felszólítás, kikapcsolás, visszakapcsolás jogi behajtás, eladás, leírás, külső

követeléskezelés folyamatokban)

- SAP kezelés (PU-5, ICP)
- Közreműködés szegmens terv végrehajtásában
- Részvétel tesztelésekben

Elvárások:

- Középfokú végzettség gazdasági/műszaki szakirány
- Ügyfélszolgálati tapasztalat előny
- Jó együttműködési készség
- MS Office: Excel, Word kezelés
- SAP ismeret előny

Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "KKR" jeligével. Jelentkezését az allas@meosz.hu e-mail címre küldje. (Jelentkezésének továbbküldési feltétele díjtalan együttműködési megállapodásunk aláírása, melyet jelentkezése esetén e-mailen küldünk meg címére.)

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk [itt regisztrálhat](#). Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2015 november 26.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

